

ДОКУКИН

Александр ДМИТРИЕВИЧ

***студент 4 курса филологического
факультета***

специальность «Белорусская филология»

***стипендиат Специального фонда
Президента Республики Беларусь
по социальной поддержке одарённых
учащихся и студентов***

**Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины**

Министерство образования
Республики Беларусь

Учреждение образования
«Гомельский государственный университет
имени Франциска Скорины»

**АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ФИЛОЛОГИИ**

Сборник научных статей

Первый выпуск сборника вышел в 2008 году

Выпуск 10

Гомель
ГГУ им. Ф. Скорины
2017

тика

Генатулин прослеживает и
прошлое своего героя в
тенной действительностью.
терной является переоценка
енного опыта автора, которая
к моделях мировосприятия
с/Волода).
т автору восстановить обрывки
вязан с мудростью возраста и
м писателей-фронтовиков, что
дионном этапе в литературе о
горький можно определить как

ратуры

ронный ресурс] / А. Генатулин //
: – 2010. – № 11. – Режим доступа:
e5.html. – Дата доступа:

УДК 811.161.3'373.22'42:821.161.3-1/3*А. Разанаў

А. Д. Дакукін

Наук. кiр. – А. М. Мельнікава, канд. філал. навук, дацэнт

КАНЦЭПТ ДРЭВА Ў ТВОРЧАСЦІ АЛЕСЕЯ РАЗАНАВА

Мэта дадзенага артыкула – вывучэнне асаблівасцей рэалізацыі канцэпту дрэва ў творчасці А. Разанава. Разглядаецца асэнсаванне пісьменнікам паняцця дрэва ўвогуле, характарызуюцца ўяўленні, звязаныя з канкрэтнымі відавымі разнавіднасцямі (бязроза, дуб, хвоя і інш.). Прыводзяцца колькасныя дадзеныя аб частотнасці дэндралагічных лексем. Робіцца выснова аб суіснаванні ў прааналізаваных тэкстах нацыянальных, агульнаментальных асаблівасцей з пэўнай аўтарскай індывідуалізацыяй канцэптаў.

Згодна з Ю. Бальшакавай, канцэпт – «інварыянтнае ядро чалавечай ментальнасці, якое відазмяняецца ў адпаведнасці з канкрэтнай гістарычнай сітуацыяй, у супраціўленні ёй і ў адаптацыі да яе» [1]. Архетып уваходзіць у сферу канцэптаў, аднак мае і свае

Министерство образования Республики Беларусь
Учреждение образования
«Мозырский государственный педагогический университет
имени И.П.Шамякина»

ОТ ИДЕИ – К ИННОВАЦИИ

Материалы XXIV Международной студенческой
научно-практической конференции

Мозырь, 27 апреля 2017 г.

В двух частях

Часть 2

Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины

б) з сузазлежным аднародным падпарадкаваннем: *Хачу так нажыць, каб іскры сыналіся, каб на тым свеце не згіль [8, 101]; в) з сузазлежным неаднародным падпарадкаваннем: *Кані ў хаце напалобы чалавек – ўзг робіцца напалобы, новат мес, што зроблена тваёй рукамі і розумам [5, т. 6, 31].**

Такім чынам, афарызмы І. Шамякіна са структурнай складаназалежнага сказа даволі разнастайныя паводле сваёй будовы. Яны дазваляюць пісьменніку сістэма выказаць гэтую думку і даць яе глумачыне.

Літаратура

1. Шамякін, І. П. Збор твораў / Іван Шамякін. – Мінск: Маст. літ., 2004. – Т. 3: Сэрца на далоні; раман; Гандзярка і паэт; апавесць. – 543 с.
2. Шамякін, І. П. Палеская мадонна: апавесці: для ст. шк. узросту / Іван Шамякін; маст. М. Рэжа. – Мінск: Юнацтва, 1998. – 590 с.
3. Шамякін, І. П. Пашукі прыгулку: апавесці: для ст. шк. узросту / Іван Шамякін; маст. У. М. Аніська. – Мінск: Юнацтва, 2001. – 350 с.
4. Шамякін, І. П. Збор твораў. – Мінск: Маст. літ., 2003. – Т. 1: Карэнні і галіны; з дзённікаў апошніх год; Слаўск, Марыя; гісторыя казанія, любові і жыцця; Глыбокая пільна; раман / Іван Шамякін; маст. А. Марціновіча. – 446 с.
5. Шамякін, І. П. Збор твораў: у 6 т. / Іван Шамякін. – Мінск: Маст. літ., 1977–1979. – Т. 1–6.
6. Шамякін, І. П. Трыкожнае ішчасце: пенталогія: для ст. шк. узросту / Іван Шамякін; маст. А. В. Аляксандравіч. – Мінск: ТАА "Аракул", 1995. – 608 с.
7. Шамякін, І. П. Выбраныя творы: у 3 т. / Іван Шамякін; іразм. В. Каваленкі. — Мінск: Маст. літ., 1992. – Т. 2: Снежныя змы; раман; Гандзярка і паэт; апавесць. – 538 с.
8. Шамякін, І. П. Глыбокая пільна; раман: для сярэд. і ст. шк. узросту / праца А. Марціновіча. – Мінск: Маст. літ., 1996. – 286 с.

ДА ПЫТАННЯ АБ КАНЦЭПТАСФЕРЫ АЛЕСЯ ГАЗАНАВА
Дакукін А. Д. (М.А. ГІТУ імя Ф. Скарыны, Гомель)
Навуковы кіраўнік – А. М. Мельнікова, канд. філал. навук, дактэнт

У апошні дзесяцігоддзі надзвычай пільна пацэў развіваецца антрапацэнтрычны накірунак у розных галінах навуковых ведаў, у тым ліку і філалагічных. Спроба глыбей паглядзець на чалавека прывяла да актуалізацыі такіх паняццяў, як канцэпт і канцэптасфера.

Звернемся да азначэння, дадзенага Ю. Балыпакавай, якая, даследуючы архетып і канцэпт, пад апошнім разумее "інварыянтнае ядро чалавечай ментальнасці, якое відавочна ў адрывацыі з вышэй, можна характарызаваць канцэпт як адзінку лінгваментальную у ёй адрозноўваецца ментальнасць, своеасаблівае светабачанне ўсяго народа), так і антрапацэнтрычна-унікальнае (бо яе сэнсава напуўненне залежыць ад кожнага канкрэтнага чалавека) Азначэнне і характарыстыка самота паняцця "канцэпт" дагэтуль канчаткова не ўніфікавалася. У залежнасці ад навуковай дысцыпліны, адрознівацца. Нам падзецца магчымым правесці паралелі памж канцэптам, які адрозноўваецца першавобраз, характэрны для светаадчування гэтуга народа. Адрозноўванне светапогляду мастацкай літаратуры албываецца пры дапамозе цэлай сукупнасці канцэптаў, якую прынята называць канцэптасферай.

Найбольш прыдатнай глебай для вывучэння канцэптасферы як народа ў цэлым, так і асобнага чалавека з'яўляецца мастацкая літаратура. Абумоўлена гэта тым, што якраз у літаратуры адначальні і тое, што пісьменнікі не фатаграфічна адрозноўваюць акаляючую рэчаіснасць, а спрабуюць самі стаяць яе сутворамі, выразнікамі таго, што было першапачатковым, падсвядомага і бессвядомага.

У якасці аб'екта даследавання намі абрана творчасць Алеся Газанова, дзе якраз і можна знайсці цікавыя спробы асэнсавання свету праз асацыяцыйнае і моўнае афармленне. Як выявілася, найбольш адметнымі канцэптамі ў творы пісьменніка можна лічыць такія паняцці, як "дом", "дарога", "час", а таксама філасофскую катэгорыю "ісціны". Канцэпт дома (хаты) вельмі актыўна выкарыстоўваецца А. Газанавым. За дапамогай лексемай у ягонай творчасці замацоўваюцца як паняцці, што характэрны для ўсёй агульнаароднай беларускай ментальнасці (дом як будынак для жыцця, як родныя мясціны і месца нараджэння, тое, куды заўсёды

Мозырь
МГПУ им. И.П.Шамякина
2017

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ,
ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ

Випуск 3

Тези доповідей та повідомлень
наукової інтернет-конференції
студентів

14 грудня 2017 року

Вінниця – 2017

гтя тогочасних американців та викривленим
».

Література

рубежная литература XX века / Л.Г. Андреев. –
411 с.

сторія зарубіжної літератури XX століття: [навч.
о, Г.М. Стрельчук, Н.І. Гречаник. – К.: Центр
400 с.

гура XX ст./ [за ред. О.М Ніколенко]. – К.: Вища

з ту сторону мечты: Страницы американской
юбин. – М.: Просвещение, 1985. – 296 с.

тура Соединенных Штатов Америки / Я. Ландау.
Электронный ресурс]. – Режим доступа до статті:
/13882.

Аляксандр Дакукін

Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт

імя Францыска Скарыны

Навук. кіраўнік – к. філал. навук, дац. А.М. Мельнікава

**АДЛЮСТРАВАННЕ КАНЦЭПТУ ЧАС АЛЕСЕМ
РАЗАНАВЫМ**

Такая ключавая, але абстрактная з’ява як час не магла пакінуць
абіякавымі мысляроў і пісьменнікаў, якія ўжо не адно стагоддзе імкнуцца
ўсвядоміць яе няўлоўную сутнасць. У фізіцы час з’яўляецца “формай
існавання матэрыі, якая выражае паслядоўнасць змены станаў, аб’ектаў, з’яў
і працэсаў рэчаіснасці, працягласць іх існавання”[1, с. 250]. У нашым
даследаванні час ўсведамляецца як канцэпт, то бок “згустак культуры ў
свядомасці чалавека; тое, у выглядзе чаго культура ўваходзіць у ментальны
свет чалавека” [2, с. 40].

Своеасаблівае асэнсаванне катэгорыі часу пададзена ў творах
знакавага беларускага паэта Алеса Разанава. Перш за ўсё паэт адзначае
цыклічнасць гэтага паняцця. Традыцыйна час падзяляецца на мінулае,
сучаснасць і будучыню. Аднак пісьменнік ставіць пытанне: ці правамерная
такая дыферэнцыяцыя. Няўжо мы пражываем незваротна пэўную падзею, а
пасля аб ёй застаецца толькі пэўны ўспамін: “Тут толькі лета і зіма, //
світальны позірк, // сон глыбокі, // і белалыльныя аблогі, // і міг, што быў // і
ўжо няма” [3, с. 67]. Як бачна, аўтар падкрэслівае, што нешта перажытае
намі ўяўляе толькі імгненне. Але імгненне гэтае не знікае бяследна, а
працягвае існаваць побач з сучаснасцю: “Мінула, знікла... // І ў траве //
прамень бязбоязна іграе. // Але мінулае жыве, // яно за намі назірае” [3,
с. 66]. Па гэтаму нельга дакладна правесці межы пры падзеле часу на пэўныя
часткі, бо перажытае можа зноў з’явіцца ў жыцці, толькі ўжо ў
пераўвасобленым выглядзе. Напрыклад, назва кнігі “Шлях-360”

138

**Гомельскі
государственный университет
имени Франциска Скорины**

БЕЛАРУСЬ В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

МАТЕРИАЛЫ
X Международной научной конференции
студентов, аспирантов и молодых ученых

Гомель, 18–19 мая 2017 года

Гомель 2017

Секция IV

129

тыка фразеалагізмаў мовы твораў Янкі Купалы, якія чалавека (99 адзінак), прадстаўлена даволі разнастайна – адзінкі характарызуюць маўленне чалавека са станюўчага ая канатацыя ў фразеалагізмах пераважае.

агізмы з кампанентам язык як рэпрэзентанты канцэпту 'маўленне' / янальна культурны кампанент у дыялектнай і літаратурнай мове : :-практ. канф., Брэст, 18–19 кастр. 2012 г. / М-ва адукацыі Рэсп. : ун-т імя А. С. Пушкіна ; рэдкал.: М. І. Новік [і інш.]. – Брэст : 230–233.
ўнік фразеалагізмаў мовы твораў Янкі Купалы / В. А. Ляшчынская, укаш. Рэсп. Беларусь, Гомел. дзярж. ўн-т імя Ф. Скарыны. – Гомель : 2017. – 312 с.

СТРУКТУРА ЗАГАЛОЎКАЎ ЛІРЫКІ ЯКУБА КОЛАСА (НА МАТЭРЫЯЛЕ ТВОРАЎ 1898–1917 ГГ.)

А. Д. Дакукін

Установа адукацыі «Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт
імя Ф. Скарыны», Рэспубліка Беларусь

Навуковы кіраўнік В. А. Ляшчынская, д-р філас. навук, прафесар

Важнай часткай тэксту з'яўляецца такая структурна-семантычная катэгорыя, як загаловак. Загаловак, з аднаго боку, з'яўляецца адным са спосабаў раскрыцця тэмы, зместу і аўтарскай задумы (семантычны бок) і адначасова звязваецца з астатнімі мноствам катэгарыяльных тэкставых паказчыкаў, уплываючы тым самым на структуру тэксту (фармальны бок).

Заглавак паводле сваёй будовы складаецца з рознай колькасці слоў, што ўступаюць у пэўныя сэнсавыя і сінтаксічныя сувязі, што выяўляе агульныя прыкметы гэтай часткі тэксту і індывідуальна-аўтарскія. Адным з аспектаў нашага вывучэння загатоўкаў лірычных твораў класіка беларускай літаратуры Якуба Коласа з'яўляецца вызначэнне тыпаў загатоўкаў паводле іх будовы, характэрных мастаку беларускага слова, пры гэтым крыніцай ілюстрацыйнага матэрыялу абраны першы перыяд лірычнай спадчыны Якуба Коласа – 1898–1917 гг.

Усе вызначэнні загатоўкі вершаў Якуба Коласа, а іх налічваецца 299 у адзначаным перыядзе творчасці, суадносяцца паводле сваёй структуры са 1) словам, 2) словазлучэннем і 3) словазлучэннем.

1. Паводле часцінамоўнай прыналежнасці раннія загатоўкі-словы (усяго іх налічваецца 119) належаць у сваёй большасці да назоўнікаў (на іх долю прыпадае 115 загатоўкаў-слоў), напрыклад: «Краска», «Мара», «Вярбіна» і інш., і адзінакавыя да прыслоўяў, прычым пры дапамозе апошніх названы толькі 4 вершы: «Напрадвесні», «Увосень» (такая назва ўжываецца 2 разы), «Вясною». Назоўнікавыя загатоўкі характарызуюцца тым, што 77 слоў прадстаўлены лексэмамі ў форме адзіночнага ліку, напрыклад, «Пытанне», «Знанніку», «Пясняр», «Сосна» і інш. Амаль у два разы менш (усяго 36 адзінак) назваў, прадстаўленых у форме множнага ліку, напрыклад, «Беларусам», «Хмары», «Аисты» і інш., да якіх прымыкаюць назвы-назоўнікі Pluralia tantum («Могілікі», «Жмуркі»).

Найбольш частотнае ўжыванне загатоўка-слова ў форме Н. склону («Месяц», «Невзгоды», «Вецер», «Стогі» і інш.), радзей – у форме Д. склону («Знанніку», «Беларусам» і інш.).

Гомельскі
государственный университет
имени Франциска Скорины

Творчество

молодых ' 2017

СБОРНИК НАУЧНЫХ РАБОТ
СТУДЕНТОВ, МАГИСТРАНТОВ И АСПИР

В четырех частях

Часть 3

Гомель
ГГУ им. Ф. Скорины
2017

УДК 811.161.3'367.4'42:821.161.3-14*Я. Колас

А. Д. Дакукин

СТРУКТУРА ЗАГАЛОЎКАЎ ЛІРЫКІ ЯКУБА КОЛАСА

Артыкул прысвечаны выяўленню асаблівасцей структурнай арганізацыі загалюўкаў лірыкі Якуба Коласа двух перыядаў творчасці – ранняга (1898–1917 гг.) і паслякастрычніцкага (1917–1956 гг.). Устанаўліваецца, што загалюўкі суадносяцца паводле сваёй будовы са словам, словазлучэннем і словаспалучэннем, а кожны структурны тып характарызуецца сваёй частотнасцю з улікам часу, перыяду творчасці. Агульным для двух перыядаў з'яўляецца найбольшае ўжыванне загалюўкаў-словазлучэнняў.

Важнай часткай тэксту з'яўляецца такая структурна-семантычная катэгорыя, як загаловак. Загаловак, з аднаго боку, выступае адным са спосабаў раскрыцця тэмы, зместу і аўтарскай задумы (семантычны бок) і адначасова звязваецца з астатнім мноствам катэгорыяльных тэкставых паказчыкаў, уплываючы тым самым на структуру тэксту (фармальны бок).

Загаловак паводле сваёй будовы складаецца з рознай колькасці слоў, што ўступаюць у пэўныя сэнсавыя і сінтаксічныя сувязі, якія выяўляюць агульныя прыкметы гэтай часткі тэксту і індывідуальна-аўтарскія схільнасці. Адным з аспектаў нашага вывучэння загалюўкаў лірычных твораў класіка беларускай літаратуры Якуба Коласа з'яўляецца вызначэнне тыпаў загалюўкаў паводле іх будовы, характэрных мастаку беларускага слова, пры гэтым крыніцай ілюстрацыйнага матэрыялу абраная лірычная спадчына Якуба Коласа, падзеленая на два перыяды творчасці: 1898–1917 і 1917–1956 гг.

Усе вызначаныя загалюўкі вершаў Якуба Коласа, а іх налічваецца 631, суадносяцца паводле сваёй структуры са 1) словам, 2) словазлучэннем і 3) словаспалучэннем.

1 Паводле часцінамоўнай прыналежнасці раннія загалюўкі-словы (усяго іх налічваецца 119 з 299) належаць у сваёй большасці да назоўнікаў (на іх долю прыпадае 115 загалюўкаў-слоў), напрыклад: “Краска” [1, с. 205], “Мара” [1, с. 235], “Вярбіна” [1, с. 115] і інш., – і адзінкавыя – да прыслоўяў, прычым пры дапамозе апошніх названы толькі 4 вершы: “Напрадвесні” [1, с. 58], “Увосень” [1, с. 185] (такія назва ўжываецца яшчэ на с. 239), “Вясною” [1, с. 290]. Назоўнікавыя загалюўкі характарызуюцца тым, што 77 слоў прадстаўлены лексемамі ў форме адзіночнага ліку, напрыклад, “Пытанне” [1, с. 32], “Згнанніку” [1, с. 50], “Пясяяр” [1, с. 69], “Сосна” [1, с. 429] і інш. Амаль у два разы менш (усяго 36 адзінак) назваў, прадстаўленых у форме множнага ліку, напрыклад, “Беларусам” [1, с. 24], “Хмары” [1, с. 44], “Аисты” [1, с. 432] і інш., да якіх прымыкаюць назвы-назоўнікі *Pluralia tantum* (“Могілки” [1, с. 27], “Жмурки” [1, с. 433]).

Найбольш частотнае ўжыванне словаформы ў форме назоўнага склона (напрыклад: “Месяц” [1, с. 36], “Невгоды” [1, с. 425], “Вецер” [1, с. 68], “Стогі” [1, с. 184] і інш.), радзей – давальнага (“Згнанніку” [1, с. 50], “Беларусам” [1, с. 24] і інш.).

Колькасць загалюўкаў-слоў у вершах 1917 – 1956 гадоў складае ўжо 62 адзінкі з 312. Марфалагічны склад іх больш разнастайны ў параўнанні з ранняй пазыяй. У прыватнасці, 51 назва складаецца з назоўніка, напрыклад: “Парад” [2, с. 119], “Лес” [2, с. 200], “Дуб” [2, с. 213] і інш. Маюцца 3 загалюўкі-прыметнікі: “Калгаснае” [2, с. 40], “Восенскае” [2, с. 75], “Маёвае” [2, с. 318]. Адвербіяльных і дзеяслоўных назваў адзначаецца па 2 адзінкі: “Наперад” [2, с. 171], “Вясною” [2, с. 221] і “Адпомсцім” [2, с. 222], “Ідзі!” [2, с. 117] адпаведна. Лічбы ў сваім складзе маюць загалюўкі, што называюць год (“1942” [2, с. 217]) ці колькасць (“66” [2, с. 445]). Знойдзена таксама назва, якая ўяўляе сабой субстантыўнае прыметнік – назва верша “Вузкае” [2, с. 266].

ГАНАРОВАЯ ГРАМАТА

Узнагароджваецца
студэнт 3 курса
Дакукін Аляксандр
за актыўнасць у факультэцкім
конкурсе чытальнікаў,
прысвечаным Міжнароднаму дню
роднай мовы,
і чытанне вершаў на беларускай і
польскай мовах

Гомель 2017

МІНІСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

УЧРЕЖДЕНИЕ ОБРАЗОВАНИЯ
ГОМЕЛЬСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ИМЕНИ ФРАНЦИСКА СКОРИНЫ»

БЛАГОДАРНОСТЬ

ДОКУКИНУ
АЛЕКСАНДРУ ДМИТРИЕВИЧУ,
студенту группы БФ-31
филологического факультета,
в номинации
**«За активное участие
в студенческой научной
жизни»**

конкурса «Лучшая учебная группа»
2016/2017 учебного года

Проректор
по научной работе
октябрь 2017 года

О.М.Демиденко

Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины

МОСКОВСКИЙ ПАТРИАРХАТ
БЕЛОРУССКАЯ ПРАВОСЛАВНАЯ ЦЕРКОВЬ
МИНСКАЯ ДУХОВНАЯ СЕМИНАРИЯ

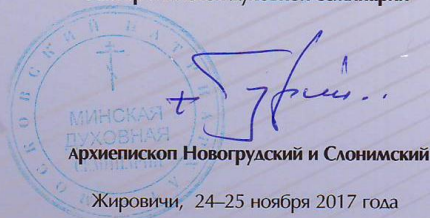
ДИПЛОМ

удостоверяет участие

**Докукина
Александра Дмитриевича**

в XVI Семинаре студентов ВУЗов Беларуси:
«РЕЛИГИЯ И НАУКА В XXI СТОЛЕТИИ:
ПЕРСПЕКТИВЫ ДИАЛОГА»

Ректор Минской духовной семинарии

МИНСКАЯ
ДУХОВНАЯ
СЕМИНАРИЯ

Архиепископ Новогрудский и Слонимский

Жировичи, 24–25 ноября 2017 года

**Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины**

Учреждение образования
«Гомельский государственный университет
имени Франциска Скорины»

ГРАМОТА

Награждается

*студент 3-го курса
филологического факультета*

**ДОКУКИН
Александр Дмитриевич**

*По результатам
Республиканского конкурса научных работ студентов высших
учебных заведений Республики Беларусь 2016 года*

ЗА РАБОТУ ВТОРОЙ КАТЕГОРИИ

*«Рэгіянальна-лакальная асаблівасці фальклорна-этнаграфічнай
спадчыны Светлагорскага раёна»*

Ректор
УО «ГГУ им. Ф. Скорины»

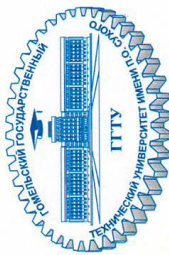
С.А. ХАХОМОВ

Приказ № 637-с от 05.06.2017

ГОМЕЛЬ 2017

**Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины**

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

Учреждение образования

«Гомельский государственный технический университет имени П. О. Сухого»

ГОМЕЛЬСКАЯ ОБЛАСТНАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ «БЕЛОРУССКОЕ ОБЩЕСТВО «ЗНАНИЕ»

ДИПЛОМ

*Докучкин Алексей
Владимир Ф. Скорины №2. Белень*

X Международная научная конференция студентов, аспирантов
и молодых ученых

«БЕЛАРУСЬ В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ»

18-19 мая 2017 г.

Проректор по учебной
и воспитательной работе

В.В. Кириенко

Гомельский
государственный университет
имени Франциска Скорины

Гомельский государственный университет имени Франциска Скорины

Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського
Філологічний факультет
Кафедра загальної та прикладної лінгвістики

СЕРТИФІКАТ

засвідчує, що

Доукін Олександр Дмитрович

взяв участь у роботі

Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих учених

«Антропоцентрична скерованість сучасної наукової лінгвістичної парадигми» (07.04.2017 р.)

Ректор МНУ імені В. О. Сухомлинського,
доктор технічних наук, професор

Завідувач кафедри загальної та прикладної лінгвістики,
доктор філологічних наук, професор

В. Д. Будак

Н. В. Коч

М. Миколаїв